

IN ANII TRECUTI ESIA SUB TITLULU „UMORISTULU.”

F6i'a acesta ese totu a opt'a dî!
— dar prenumeratiunile se pri-
mescu in t6te dillele.

Pretinlu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe 1/2 de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl 20 cr. pe 1/2 de anu 3 fl 60 cr. pe trei lune 1 fl 80 cr.

T6tesiodienflesibaniide prenume-
ratiunesunt de a se transmite la Redac-
tiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 4

CORNITIELE. *)

T6ta lumea-e cu cornitie,
Omeni mici si 6meni mari, —
Juni, barbati si copilitie,
Cetitori si carturari.
Adi toti au aceea-si s6rte,
Pacostele i-au strivitu,
Adi toti trebue s6 p6rte
Susu pe capu ceva uritu.
Adi barbati, femei, fetitie,
P6rta t6te, toti cornitie.

O copila tenerica
Si-alege unu fecioru,
Si cu scumpulu ei badica
Se cununa cu amoru.
Dinsulu e de opiniune,
C6-e amatu si ad6ratu;
Inse peste d6ne lune
Nevestnic'a l'a 'nsielatu.
Dieu adi f6rte multi barbati,
Cu cornitie-su decorati.

Amu alesu cu micu cu mare
La dieta deputati,
Ca ei pentru ne-at6rnare
S6 lucre ca nesce frati;
Dar din ei o parte buna
Tace ca si unu piticu;
Gur'a loru „igen“ resuna,
Altu ceva nu facu nimicu.
Adi votanti nenumerati
Cu cornitie-su decorati.

D6ca bine tiennu io minte,
Multi romani au conferitu
Pentru nesce monuminte
La c6te-unu barbatu vestitu.
Adi neci bani, neci monuminte,
Nu-e ca 'n palma unu finicu;
Colectantii toti cu minte
Si-au facutu st6ri din nimicu
Era cei ce-au conferitu
Cu cornitie s'au treditu.

Pist'a, Michel, se 'mpacara
Si ca frati s'au ospetatu,
Dar la nunt'a loru cea rara
Pe luonu nu l'au chiamatu
Dar promis'au t6te, t6te,
C6 in venitoriu i-oru d6, —
Si luonu acuma p6te
Indesiertu a ascept6.
S6 nu credi la promisiune,
C6-ci cornitie 'n capu ti-pune!

Multiamescu de atentiune,
Cu care m'ati onoratu,
Dar altele nu voiu spune,
C6-ci cu aste am gatatu.
C6-ci s6-mi credeti, e mai bine
S6 'nchiu eu cantarea mea,
Dec6tu d6ra ca pe mine
Inca s6 me' nchida ea,
Si nu vreu ca la „rec6re“
S6 visedin de cornusi6re!

*) Acestu cupletu lu-reproducemu din comedi'a redactorului acestei foi, intitulata: „Nu vatemati fetele bebrane!“ si
finita in dillele trecute.

Scrisorile lui Pacala catra Tandala.

Frate de cruce!

In sedaru ascepi sê-ti scriu Dumnedieu scie ce lucru cu forfoiu! Capelmaisterii politiceii sunt be-tegi; — apoi eu sê scornescu ceva!? aceea nu-e cu putintia, — vedi tu dora cã pe mine nici sê contra nescu nu me lasa.

Dar totusi nu ne dãm. Aid' mai de parte. A fostu ce-a fostu, cã de n'ar fi fostu, nu s'ar povestí.

A fostu, cã mersei in dille trecute sê vedu si Maramuresiulu, patri'a lui Dragosiu. In diu'a hãptu candu sosii in Sigetu, se tienea hãptu si adunare varmegiesca. Si apoi se adunara si se alinara toti rendu pe langa mеса si pe dupa mdsa, si propusera, si vorbira, si ăr despropusera si ăr vorbira, si vorbira, si inca totu mai vre vorbi dеcа nu-i inpedecă unu venementu neasceptatu si nepreveditu, — incepura a le corai folele de nu se audiau unii pe altii, si se incepu o mestecare a limbelor, mai altfelu ca ceea de la turulu Vavilonului. In urma dupa ce se spri-tielira unulu pe altulu in fatia, de parea cã totu pin-tre tusiuri de scupiti au umblatu, se dedura capaci-tati toti unulu altui'a si trasera o hotarire, ca carea, nici singuru Dragosiu nu credu cã putea croi mai altfelu.

„Asci'a nu sare departe de pomu,“ — dîce di-cal'a — deci nici stranepotii marelui si eroului Dra-gosiu nu puteau face alt ceva, decãtu aceea, ce e demnu de stranepotii unui bravu protoparin-te.

Hotarira adeca pré vrednicii si nobilii strane-

poti alui Dragosiu, fiii crescuti in libertate, — cã-ci numai mintea nutrita de libertate si libera pôte face asié lucruri nobile, — cumca dinsii partinescu propunerea Hajdu-Dorogului, adeca infiintierea unei episcopii unguresci pentru romani.

Bravo! braviloru Maramuresieni, inainte nu-mai totu asié, aretati cã traiti in seclulu alu noua — spre — diece-lea!

Asié dara, frate Tandala, cã ast'a-e frumosu de la Maramuresieni, numai sci ce asiu mai fi as-ceptatu inca de la ei? Aceea, ca totu deodata sê esprime si aceea, cã dorescu, ca si ei sê vina sub aceea episcopia. Dеcа o faceau si acést'a inca, atunci eu ca unulu ce adorediu lumin'a, me inchinam lumi-nării lor. Dar nu desperediú inca nici de acést'a; ba tocmai nutrescu cea mai mare nedesde, cã du-mnéloru. cari au datu atâte dovedi de *desceptare*, voru implini si acést'a, si dеcа nu tocmai acum, atunci mai tardioru. Fapt'a buna, si mai tardiu e buna.

No vedi frate! apoi dica cineva, si sê vaiere in lumea larga, cã nоа nu ne merge de minune. Au nu putemu sê ne falimu cu aceea, cã in marele imperiu ungurescu, romanii sunt cei mai spriginitori de idee salutari, ba cei mai multu, ei o se incеpа a dá tonulu adi mane.

Dupa cari remanu alu teu

frate de cruce
Pacala.

Din biografi'a cumulativa a „loru.“

Unii diu, cã midiloculu lumei e sórele, dar retacescu toti aceia, cã-ci osi'a, pe langa carea sê invêrte intręga lumea acést'a e — pantecele.

Si ce-e mai usioru de doveditu ca acést'a!

Dеcа cercetãmu lucrulu mai de aprópe si ne-preocupati, observãmu, cã pantecele jóca rol'a prin-cipala in tóte din lume, pentru elu s'au facutu, se facu si s'oru mai face tote ce audimu si vedemu. Tóte cãte crescu, sbóra si nóta, pesci, paseri, boi, vaci, vinu etc. — tóte crescu, nóta si sbóra infrigare si óla, apoi in — pantece.

Pentru cine muncimu ca copilasi de deminét'i'a pana sér'a la scóla? dupa aceea ca juni, barbati si betrani de la resaritu de sóre pana la apusu, prin campuri si in cancelarii? Pentru cine lucrãmu in truda si sudóre? Pentru cine ne ingrigimu si fra-mentãmu capulu dî si nópte? Cine ne stórcе sub greutatea dilei cãte unu suspinu greu? Ore nu se intempla tóte aceste totu pentru dragutiulu de nu-trimentu? Si nutrimentulu este pentru capu ori pi-cióre? Ba nu, ci pentru — pantece.

Acestu punctu neinsemnatu a omului e caus'a toturoru causeroru. Navigatoriulu se espune valuri-loru mării; invetiatiulu cetesce si scrie multu, fórte multu; jucatoriulu si cantaretiulu jóca si canta din totu sulletulu si din tóte poterile; éra „ei“? ! ei mergu unde li-se demanda; si tóte aceste se facu la comand'a cui? a — pantecei.

Elu comanda si de nime nu-i pasa. La comand'a

lui se pléca imperati, regi, principi, si conti ca unu cersítoriu. Neci sceptrulu neci bot'a cersítoriului nu-lu supune. Multi din lumea acést'a, ómeni mari, in-tielepti si domni, sciú cã-si batu jocu de elu, si ar-dica si marescu anim'a si mintea; dar vai amaru se insiéla si gróznicu mintiescu! Au pentru minte si anima ve agonisiti bunuri si averi, au pentru aceste ve faceti advocati, doctori, scriitori, si aspirati la di-regatorii grase? Ei ba nu, ci pentru puicutiulu de — pantece. Ba mergu mai departe; au la insuratiuni si maritate, arim'a e prima persona? ba nu diu, ci dragutiulu de — pantece. Au nu intrebi mai antãiu ce avere are? si cãta zestre capeta?

Tóte aceste sunt bune si frumóse, dar ce ar fi din lumea acést'a, dеcа acést'a — pantecele — ar lipsi? Ce ar fi de n'am sci de fóme si sete? De si-guru, intręga masín'a lumei ar incetá. Medicinistii, advocatii, maiestri ar mai lucr'a dóra? Invetiatiulu si neinvetiatiulu ar mai munci? Ba nu diu. Tóte dillele ar fi dumineci si serbatori. Tóta diu'a am siedé pe sub umbr'a arborilor. Nu s'ar mai portá procese, cã-ci n'am avé contra cui; n'ar mai fi batai, cã-ci nime n'ar mai avé interese, pe nime nu l'ar sili fó-mea alias pantecele. Arm'a, pén'a, bard'a, cartile, lingurile etc. ar pausá ca obiecte netrebuintiése.

Si cu acést'a credu a fi demonstrata indestulu cã pantecele e osi'a lumii si caus'a causeroru. Numai chiar cei mai mari adoratori a lui nu voiescu a reco-nósce acést'a. Dar credeti-mi! dеcа pomenesce cineva: onórea, amórea de-apropelui si alte frumóse, sub tóte aceste nu-ti inchipui altu-ceva decãtu — pantecele.

TRÉNCA si FLÉNCA.

T. Apoi, sora Fléca, ce mai muiere de vorba esti tu!

F. Cum asié.

T. Alalta eri mi-ai fagaduitu, că o sê vîi la mine, si totusi n'ai vinitu.

F. Ce mai lucru mare! Ca si candu numai io singura asiu fi in lume, care nu mi-am tienutu cuventulu! Vedi, diet'a Ungariei, de câte ori a promisu că va indestuli si natiunile celelalte din tiéra, si totusi nici odata nu si-a tienutu cuventulu.

T. Audi, audi, ce spune jupanulu notarasiu!

F. Ce?

T. Că in batali'a de la Cane-oretu au peritu câti-va fetiori, despre cari nici pana in diu'a de astadi nu se scie, că unde-su?

F. Sermanii! Dóra si acuma totu — fugu!

Barometrulu.

Intr'o séra de véra siedea unu economu cu feciorii sei inaintea casei si vorbindu despre economia, intre altele feciorulu celu mai mare dîse, cumca manedî ar trebui sê bage mai multu grau in aria, ca in rendulu trecutu, ca sê gate mai iute cu trieratul.

La acést'a i respunse tatalu seu: „Draga Ioane! mi-pare că mane nu va sê fie nimicu din acést'a.“ „De ce tata? — intrebâ feciorulu — au pôte nu-e vreme destulu de frumôsa, seninu si nu bate nici ventulu?“ „Ba aceea e asié, dar eu numai atâta ve spunu, că pana mane plóie.“ „Cum pôte fi aceea tata?“ „Me manca urechile dragii mei, si atunci trebue sê plóie.“

Cu ast'a intrara in casa, si se culcara. Éra nóptea incepû unu ventu cu plóie mare. Tredîndu-se intre aceste fratele mai micu, coti si pe celu mai mare sê se trediésca, si i dîse: „Audi Iuóne ce plóie-e afara!“ Pre acést'a prindîndu-lu mirarea de presimtiulu tata-seu, eschiama: „Mai vediut'ai frate Petre ce urechile dracului are tat'a!“

Beust si Telegariulu.

Dlu Falcoianu directorulu telegrafeloru din Romani'a, fiindu mai in dîlele trecute in Beciu la conferinti'a internationala telegrafica, a protestatu, contra numirei de „representantu alu principateloru unite“ si a pretinsu a se numi de „representante alu Romaniei“ — că-ci ast'a i-e numirea oficiósa reconoscuta de tóte poterile.

Ei dar Telegariulu ce-i pasa de acést'a, elu se feresce si adi ca buh'a de lumina, de numirea „Romania“ si scrie totu „Principatele Unite.“

TANDA si MANDA.

M. Audi frate minune!

T. Ce? dóra barbatii nostri s'au intrunitu pentru scaparea natiunei de cursele omorítóre?

M. Ba nu.

T. Da dóra au inceputu a conósce că sunt ómeni, si nu insecte têraitóre?

M. Ba nu.

T. Dapoi ce pôte fi alta minune?

M. Telegrafulu Romanu scrie in contra tendintieloru unguresci.

T. Óre, frate Mando, de ce se voru tiené in anulu acést'a esercitiile cele mari militaresci in Ardealu?

M. Dapoi, ca sê se dedeie catanele a fugi si pe dealuri.

T. Audi scumpulu meu Mando, ce am uitatu sê te intrebû!

M. Ce?

T. Dapoi uita numai, despre alegerea mitropolitulu de la Blasiu noi nu ne-am intielesu neci decum!

M. Asié-i dio aceea!

T. Asculta dara! Da cumu-i aceea, că guvernulu acum odata inca, iérta a-si alege romanii, mitropolitu, si guvernulu totusi dîce, că pe cutare si cutare sê lu alegeti?

M. Dapoi aceea frate e asié, că acum odata si potu si alege pe celu doritu de guvern.

Ciardasiulu lui Beust.

Cetescu in jurnale, că in dîlele trecute a esitu de sub tipariu unu opu musicalu, intitlatu „Ciardasiulu lui Beust.“

Apoi bine! Destulu au jucat pan' acuma ungurii asié precum a fluieratu Beust, — lasa mai jóce si elu dupa fluieratura ungurésca. Altfelu dualismulu neci n'ar fi perfectu.

Vomu vedé, cum voru jocá ei ambii, déca vomu fluera noi.

Post'a Gurei Satului.

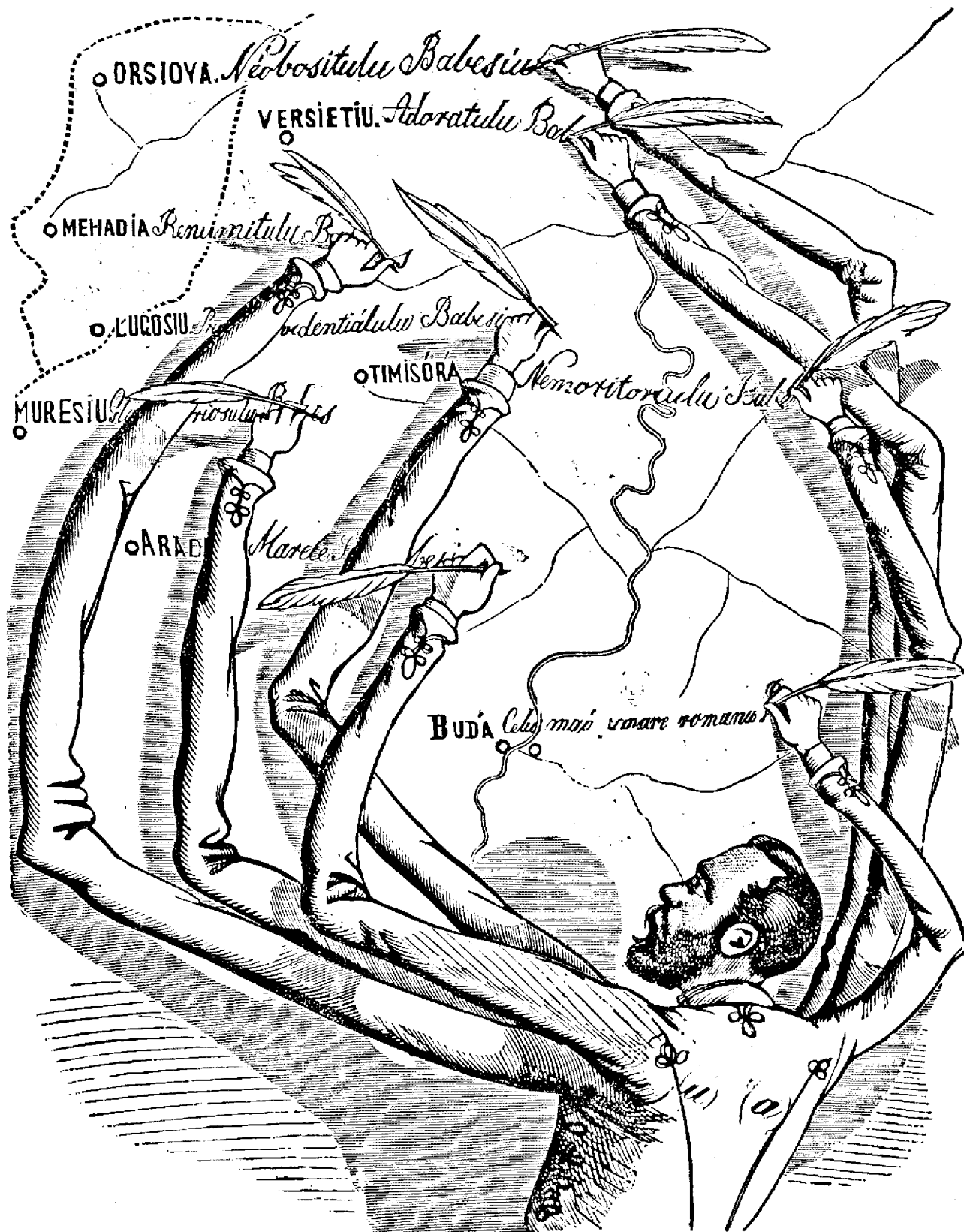
Cu numerulu acést'a se incheia semestrulu antâiu. Va sê dîca: puneti câte trei fl. in o epistola adresata acestei foi, si o espedati numai decátu.

A t. olvasóegyletnek Nagy-Somkúton. A két lapra 7 ft. helyett csak 6 ft. küldetett. Tehát még egy ft. utánpótlándó.

G. H. Bune ar fi acele tóte, fôrte bune, — de cumva adeca n'ar fi rele, fôrte rele.

N. F. Am cetit'e tóta pana'n capetu, si finind'o, am eschiamatu: Multiam, Dómnne, c'am scapatu!

Găcitura deslegată.

Éta cum spunu gurele rele, că se scriu corespondintiele cutarui diariu, românesc.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu: **Iosifu Vulcanu.**

S'a tiparita prin **Alesandru Kocsi** in tipografi'a lui (Érkövy Galgóczy si Kocsi.) ? iati'a de pesci Nr. 9.